

Dimarts 16 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 12,46-50): En aquell temps, mentre Jesús s'adreçava a la gent (...), digué: «(...) El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare».

La voluntat del Pare

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui Jesucrist senyala com "seus" aquells que compleixen la voluntat del Pare celestial. Però, ¿no podria semblar això una exageració, fins i tot "anti-natural"? Emergeix en la nostra memòria el drama de Getsemaní, on la voluntat humana de Jesús sembla "pugnar" contra la seva pròpia voluntat divina (és Déu Fill!), que devia identificar-se amb la del Pare.

En realitat, allò misteriós no és tant aquella "pugna" de voluntats en el Crist, sinó la nostra "esquizofrènia" en desmarcar-nos del voler del Pare. Des que fou creada, la voluntat humana està orientada envers la divina. En assumir la voluntat divina, la nostra voluntat assoleix el seu acompliment, no la seva destrucció. Però l'home, per "l'estretor original", tendeix a sentir amenaçada la seva llibertat per la voluntat del Pare. Aquest desinterès és, justament, el que més fa patir Jesús a l'Hort de les Oliveres.

—Jesús, la nostra obstinació contra Déu estigüé present en la vostra pregària. Amb la vostra sagnant "pugna" interior a Getsemaní, arrossegueu la nostra naturalesa "recalcitrant" envers la seva vertadera raó de ser: el Pare.